

Mirko
Zupančič

**Pogovori
s Kandidom
(STAVKI II)**

Kmetica je z dlanjo
in prsti
ljubila zemljo.
Kmetica je pesem žvela.
Zvečer je bila zgarana
in podobna živali.
V hlevu je vonjala vonj
krav,
objela je vime, polno mleka
in življenja.
Čutila je:
kako lep je moj mož,
sedemdesetletni orač Burnik.
Nekoliko upehan od dneva
sedi zdaj v izbi . . .
Večer se je zagozdil v okenca
njune domačije.
Sanje so legle na Kmetico.
Krava je pokleknila,
z jezikom je božala
gospodinjo.

Kamenje je ječalo:
na mojih plečih so vojščaki
posilili Kunigundo.

Napolnili so jo
s strupom
in rano . . .

Rana je ostala v zajedah
kamenja.
Smreke so molčale zeleno
in nepremično.

Kmetica je kamenje ljubila,
v njej je bil mož,
v njej je bila ljubezen.
Klečala je na kamenju
z zaprtimi očmi.
Poljubila je rano.

Moč se je zbudila sredi noči.
Sredi noči.
Veselo je umorila
nekaj kilogramov
ljudi.
Srni je izrezala
oči.
Pripognile so se breze,
medvedka se je zakopala v gozd.
Kmetica je sedla na prag
lesenokamnite hiše.
Pogledala si je v oči.
V očeh je bila skrb.
Oči so videle obraz
Moči
za bližnjim gričem.

Svet se je obrnil
in Kmetica je iskala
kopito konja
in nedolžni pogled telička.
Beseda je molčala.

Srna je pogledala v oči
jezera.
Jezero je bilo nemo.

Srna je legla v travo,
čutila je brezo.
Gora se je sklonila,
kamenje je slutilo zgodbo.

Kmetici je mož umrl.
Sredi nočne rose
je luna z divjim pohlepom,
brez usmiljenega pogleda
svetila v gozdove.
Smrt je bila samotna.
Smrt je pesem prezrla,
ni hotela nadaljevanja.
Mrtvi mož je stopil v krsto,
obdal se je z rožami
in molčanjem . . .
Na drugi točki sveta
je Kandid ljubil in kopal
svoj vrt.
Kunigunda je božala njegove mišice,
visoke so bile njene dojke,
nabite z dišavami zelenja . . .
Na tretji točki sveta
je človek premagal luno.
Ponosno je stopal po devici
s pomočjo stroja.
Luni je ugrabil nekaj peska
in prahu
in davnine veselja.
V isti minuti nič
sta se Kandid in Kunigunda
ljubila na zemlji.
Prst je bila njuna postelja
in upanje.

Mož se je v krsti zakrknil,
a vendarle je čebela
brenčala k roži.

Zgodilo se je vse hkrati.
Brez mišljenja.
Kar takó . . .